

บ้านดอกรัก

เรื่องสั้น เมื่อยามดอกรักบ้าน

“ ตัง ตัง ตัง ขณะนี้เวลา 07.30 ขอให้นักศึกษาทุกชั้นปีลงมาเข้าแถวเคารพธงชาติค่ะ ” ทุกๆเช้ากับเสียงเวรสุขภาพประจำวันประชาสัมพันธ์เสด็จตามสายเป็นสัญญาณเตรียมพร้อมให้นักศึกษาทุกคนลุกจากเก้าอี้ในโรงอาหารประจำวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนครศรีธรรมราช เพื่อรีบกุลีกูจอเข้าแถวหน้าเสาธงอย่างเร่งรีบพร้อมเสียงรอกเท้าคัชของพี่ๆ ปี 2 3 และ 4 ที่ต่างสะพายกระเป๋าเอกสารประกอบการเรียนการสอนในวิชาตามตารางสอนในแต่ละวัน เป็นบรรยากาศต่างๆ เข้าที่ให้ความรู้สึกเหมือนการอยู่ในโรงเรียนมัธยมที่รำล่อมไปด้วยผู้หญิงเป็นส่วนใหญ่ น้องๆปี 1 ในฐานะที่เป็นน้องสุดท้องของวิทยาลัย มีหน้าที่เชิญธงชาติในหลายๆชั่ก่อนเข้าเรียน และเวรสุขภาพปี 1 นำสวดมนต์ไหว้พระจึงทำให้น้องๆทุกคนต้องมายืนเข้าแถวให้เรียบร้อยก่อนพี่ๆทุกชั้นปี สวมเครื่องแบบนักศึกษาชาวสะอาด กระโปรงทรงเอคลุมเข้าไม่เกิน 5 เซนติเมตรตามกฎวิทยาลัย ผูกผมเก็บหน้าม้าให้เรียบร้อยผูกทับด้วยโบว์สีขาว ร้องเท้าผ้าใบให้ความรู้สึกชาวสะอาดบริสุทธิ์เพื่อฝึกฝนความมีระเบียบและกฎที่ของพี่น้อง

วันนี้คงเป็นอีกวันและไม่กี่วันที่ฉันทวนรำลึกถึงสี่ปีที่ผ่านมาของการก้าวเข้าสู่อ้อมกอดแห่งรั้วดอกปีบเมืองนครศรีธรรมราช ต่างบ้านต่างเมืองมาไกลจากอีสานบ้านนาสู่แหล่งพุทธะแห่งเมืองนครศรีธรรมราช แหล่งอารยธรรมล้ำค่าของไทย พระธาตุคู่บ้านเคียงเมือง แหล่งเมืองเครื่องถมล้ำค่า นานาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติทางระบบนิเวศอันอุดมสมบูรณ์

การที่คนเราพลัดบ้านพลัดเมืองจะอยู่ในสถานที่ต่างภาษาต่างขนบธรรมเนียมประเพณี บางครั้งก็ยากต่อการปรับตัวและต้องอาศัยระยะเวลาหนึ่งแต่เมื่อเข้ามาอยู่ในรั้วดอกปีบวิทยาลัยพยาบาลแห่งนี้ ทุกคนให้การต้อนรับคอยดูแลเปรียบได้กับครอบครัวเสมือนโดยอาศัยโครงการครอบครัวเดียวกันเป็นการนำร่องในการดูแลให้อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาตลอดทั้งบุคลากรในวิทยาลัยให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข

ประกาศจากเวรสุขภาพของวันพุธที่ 1 ของทุกเดือนให้นักศึกษาทุกคนพร้อมกันที่หอประชุมประจำวิทยาลัยเพื่อแจ้งรายชื่อให้นักศึกษาใหม่และเก่าได้เข้าร่วมกิจกรรมครอบครัวเดียวกัน ซึ่งเป็นโครงการส่งเสริมให้นักศึกษาในวิทยาลัยพยาบาลอยู่ในสถานศึกษาอย่าง เก่ง ดี และมีสุข อาศัยความรักและการดูแลจากแม่ใหญ่ของของครอบครัวคือ อาจารย์ ผอ. ดร.จิราพร วัฒนศรีสิน มีครอบครัวย่อยจำนวน 20 ครอบครัวโดยมีชื่อเป็นดอกไม้มานานานาพันธุ์ คือ ครอบครัวดอกทานตะวัน ครอบครัวดอกรัก ครอบครัวดอกลดาครอบครัวดอกหิรัญญิกา ครอบครัว For Get Me Not ครอบครัวพวงชมพู ครอบครัวดอกบานชื่น ครอบครัวปาริชาติ ครอบครัวดอกปีบ ครอบครัวดอกลินลี ครอบครัวพวงพะยอม ครอบครัวดอกเฟื่องฟ้า ครอบครัวดอกกระดังงา ครอบครัวดอกลิลาวดี ครอบครัวพุดซ้อนช้องนาง ครอบครัวดอกเอื้องสายน้ำผึ้ง ครอบครัวแคทลียา ครอบครัวดอกการะบุหนิง และครอบครัวดอกเบญจมาศ บ้านดอกไม้หลาย

สายพันธุ์นี้จะประกอบไปด้วยอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาแต่ละชั้นปีแล้วแต่จำนวนที่ถูกคัดเลือก ซึ่งแน่นอนว่าตัวของน้องๆ ปีหนึ่งเองก็รู้สึกตื่นเต้นว่าตนเองจะได้อาศัยอยู่ครอบครัวนามดอกไม้ใดใน 20 สายพันธุ์นี้

หลังการตรวจสอบรายชื่อตัวของดิฉันเองและเพื่อนๆ จำนวน 7 คนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 เลขที่ 36 - 42 ได้เข้าร่วมบ้านดอกไม้นามดอกกรัก ชื่อเรียงไพเราะความหมายเสนาะหลังนี้แล้วหลังจากที่ลุ้นว่าตนเองและเพื่อนๆ จะได้อยู่ในครอบครัวใดก็ต้องลุ้นและตื่นเต้นกับครั้งแรกของการรวมตัวกันของมวลดอกกรักทั้งครอบครัวเพื่อต้อนรับสมาชิกใหม่เข้าครอบครัวที่แสนอบอุ่นและเป็นกันเอง ครอบครัวดอกกรักของเราประกอบไปด้วยแม่กอบปร แม่อ้อย คุณแม่บ้าน พี่ฤทธิ์ และพี่ปี 2 3 และ 4 ได้เห็นโฉมหน้ากันครั้งแรกในฐานะน้องปี 1 ก็รู้สึกอายนับเบา เมื่อต้องแนะนำตัวกับพี่ๆ และอาจารย์ภายในครอบครัวทีละคน แต่รอยยิ้มและการพูดคุยที่เป็นกันเอง การสัมผัสด้วยความอ่อนโยนที่สื่อถึงความรู้สึกที่ดีและเมตตาของคุณแม่ในครอบครัวก็ทำให้ดิฉันและเพื่อนๆ รู้สึกผ่อนคลายและประทับใจกับครั้งแรกที่มีกิจกรรมเข้าครอบครัวเดียวกัน

วันเวลาผ่านไปกับการอยู่ในรั้วดอกปีบจนถึงวันสำคัญของวิทยาลัยที่ทุกๆ คนให้ความสำคัญและเป็นวันสำคัญอีกวันหนึ่งที่รวบรวมทุกๆ ครอบครัวเพื่อทำกิจกรรมร่วมกันตั้งแต่เข้ามิดไนน์สถาปนาสถาบันประจำวันที่ 21 มกราคม ของทุกๆ ปี ซึ่งจะมีกิจกรรมทำบุญทานไฟ ซึ่งดิฉันและเพื่อนๆ อีกหลายคนก็มาจากต่างจังหวัดก็ไม่เข้าใจว่าต้องทำอะไรบ้างในวันนั้นซึ่งก็คงต้องอาศัยเพื่อนเจ้าบ้านอธิบายถึงที่มาและสิ่งที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาเพื่อให้เข้าใจและปฏิบัติตัวได้ถูกต้องซึ่งเพื่อนก็ได้อธิบายให้เข้าใจพอสังเขป ซึ่งหนึ่งในวิธีการทำบุญทานไฟนั้นคือต้องตื่นแต่เช้าเพื่อมาปรุงอาหารถวายพระภิกษุแบบร้อนๆ แต่สิ่งที่ไม่คาดคิดคือการที่ทุกคนต้องแหกซัดาลูกขึ้นมาก่อนไปปรุงอาหารกันตั้งแต่ตี 2

“โอ ไม่นะ หนูตื่นไม่ทันค่ะ ” แอบคิดในใจว่าจะตื่นทันได้อย่างไรงานนี้ เอาไปกลับไปคิดแล้วคิดอีกแล้วก็หลับไปที่สุดในที่สุด และแล้วในเวลาตี 1.30 นาทีของวันที่ 21 มกราคม ไม่มีใครฝันว่าจะเกิดสิ่งที่ไม่คาดคิดคือ ทั้งวิทยาลัยเปิดไฟส่องสว่างจ้า เปิดเพลงที่แสดงถึงการเริ่มต้นการปรุงอาหารทำบุญทานไฟดังกึ่งก้องทั่ววิทยาลัย จะไม่ตื่นลูกขึ้นมาก็ให้รู้ไปข้างหนึ่งว่าจะนอนต่อได้อีกหรือไม่ สรุปความวิตกกังวลทั้งหลายทั้งหล่วว่าจะตื่นขึ้นมาร่วมกิจกรรมบุญทานไฟกับครอบครัวไม่ทันนั้นก็ได้คลี่คลายจากเสียงเพลงที่บรรเลงเข้าสู่โสตประสาทขณะนั้น

ครอบครัวดอกกรักเลือกทำเลประกอบอาหารที่เหมาะสมที่จะจัดตั้งและประกอบอาหารของครอบครัวคือโดยเลือกเมนูอาหารรับประทานง่ายได้ทุกเพศทุกวัย มีคุณแม่บ้านเป็นแม่งานหลักและมีพี่ปี 3 และพี่ปี 4 คอยเป็นลูกมือช่วยเหลือในการปรุงอาหาร พอกลิ่นอาหารเริ่มโชยมาท้องไส้ก็เริ่มโครกคราก น้ำย่อยก็เริ่มหลั่งเตรียมพร้อมสำหรับการกินเสียนี้กระไร หน้าทีหลักที่น้องๆ ปี 1 อวยกนำเสนอและสนองคือการเป็นผู้เสิร์ฟอาหารที่ดีสำหรับผู้ที่มาเยี่ยมเยียนครอบครัวดอกกรักและคอยเป็นผู้จัดหาอาหารจากครอบครัวดอกไม้บานาชนิด ที่ต่างมาพากัน

ประชาชนฝีมือการปรุงอาหารรสเลิศหลากหลายชนิดมาเสิร์ฟให้พี่และน้องๆเองก็รู้สึกมีความสุขและสนุกกับการกินเหลือหลายสำหรับน้องปีหนึ่ง

กาลเวลาหมุนเวียนจากฤดูร้อนเข้าสู่ฤดูฝนที่ชุ่มชื้น หมุนเวียนมาบรรจบใกล้เทศกาลลอยกระทง แม่ใหญ่ของรั้วดอกป๊อปก็ได้คิดกิจกรรมที่เสริมสร้างความสมัครสมานสามัคคีในวิทยาลัยโดยอาศัยโดยอาศัยกิจกรรมวันลอยกระทงนี้ วันนั้นมีกิจกรรมหลากหลายที่น่าสนใจแต่มีหนึ่งกิจกรรมที่เป็นที่น่าจับตามองกว่าทุกๆกิจกรรมคือ การประกวดนางนพมาศเพื่อเฟ้นหาสาวงามจากจำนวนบ้านดอกไม้ทั้ง 20 ชนิด เพื่อเป็นตัวแทนของวิทยาลัยเข้าสู่การประกวดนางนพมาศประจำปีของจังหวัดนครศรีธรรมราช แต่ตอนนี้บ้านดอกรั้วเริ่มมีปัญหากับกิจกรรมนี้นั่นคือ ตัวแทนของครอบครัวดอกรั้วจะให้ใครเป็นตัวแทนการประกวด ขณะที่สมาชิกครอบครัวนั่งล้อมวง นั่งมองหน้ากัน มองซ้ายที มองขวาที ทั้งพี่ทั้งน้องแต่ละคนแอบกลืนน้ำลายอย่างฝืดเคืองเป็นระยะ เป็นปัญหาใหญ่ของเราคือในครอบครัวดอกรั้วนั้นช่างมีแต่สาวงามตั้งแต่แม่ๆของเรา มาถึงลูกๆ จนทุกคนเลือกไม่ถูกว่าใครจะเป็นตัวแทนการประกวด ในสถานการณ์เช่นนี้ทุกคนมีความเห็นร่วมกันว่า ไม่มีอะไรจะยุติธรรมมากไปกว่าการหมุนปากกาเสี่ยงทายคัดเลือกกันอีกแล้ว ซึ่งพี่ปี 4 ที่เป็นพี่อาวุโสสุดรับหน้าที่ในการหมุนเสี่ยงทายครั้งนี้ ขณะที่ปากกาดำมงามกำลังหมุนไปอย่างรวดเร็วจนไม่สามารถคาดเดาได้ว่าจะหยุดหมุนและชี้ไปที่สาวงามใดในครอบครัว ใจเอ็งก็นึกจดจ่อว่า

“ สาธุ อย่าเป็นฉันเลยถึงไม่สวยเหมือนนางฟ้า ก็ไม่ได้กล้าแสดงออกขนาดนั้น ” อธิฐานไปก็ใจตุ้มๆต่อมๆ และแล้วปากกาเสี่ยงทายก็หยุดหมุน

“ โอ๊ะ โอ้... นู่นนี่ นายชาญวิทย์ สุจริต ” มันช่างเหมือนฟ้าบันดาลปากกานั้นก็ดันไปหยุดที่ตรงหน้าเพื่อนของเราที่ตอนนี้เธอหรือเขาก็ยังไม่สามารถแยกและพิสูจน์แน่ชัดได้ ทุกคนในวงล้อมครอบครัวดอกรั้วถึงกับผงะหงายแล้วร้องขึ้นพร้อมกันด้วยความตกใจระคนใจหายวาววาว

“ เฮ้ย ! ” นานกว่าสามวินาทีที่ทุกคนจะรู้สึกตัวเรียกสติกลับมาอีกครั้ง แต่คนที่นำตกใจยิ่งกว่าคงหนีไม่พ้นเจ้าตัวผู้ซึ่งเป็นผู้ถูกเลือกด้วยความสวยหรือช่วยกันแต่งงานนี้ จนสุดท้ายเราก็คิดว่าวิธีนี้มันคงใช้ไม่ได้กับทุกสถานการณ์ที่จะเฟ้นหาสาวงามในวงล้อมนี้ แต่สุดท้ายเราก็สามารถเฟ้นหาผู้ที่มีรัศมีของนางงามที่เฉิดฉายที่สุดออกมาจนได้ นั่นคือ น้องใหม่ อิศวารณ ไพศรีชาว เพื่อนของเรานั้นเอง สาวอีสานส่งตรงมาจากสกลนคร ผิวผุดผ่องเป็นยองใย บ้านดอกรั้วส่งเข้าประกวด

ถึงแม้ว่าการประกวดนางนพมาศครั้งนี้สมาชิกบ้านดอกรั้วจะไม่ได้รับชัยชนะแต่พวกเราทั้งหมดก็มีความสุขกับการได้เข้าร่วมกิจกรรมครั้งนี้และเป็นกำลังใจให้พี่ๆ สาวงามทั้งห้าคนที่เป็นตัวแทนของวิทยาลัยเข้าสู่การประกวดนางนพมาศประจำปีของจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งก็เป็นอีกกิจกรรมดีๆ ที่มีผ่านโครงการภายใต้รั้วครอบครัวเดียวกันและนำไปสู่การมีส่วนร่วมกับ

ประชาชนภายนอกในเห็นถึงความน่ารักของนักศึกษาที่วิทยาลัยที่ได้ทำกิจกรรมแล้วอยู่ในวิทยาลัยแบบเก่ง ดี และมีสุขอีกกิจกรรมหนึ่ง

ฤดูกาลลอยกระทงนั้นผ่านพ้นก็เข้าสู่การเรียนที่คร่ำเคร่งกันอีกครั้ง การนอนดึกตื่นเช้ากลายเป็นเรื่องปกติและชินเสียแล้ว แต่ก็ต้องอดทนเพื่อทำความฝันของตนเองและครอบครัวให้เป็นจริง เพื่อตนเองเพื่อคนที่เรารักที่รอคอยการกลับสู่บ้านเกิดในอีกไม่กี่ปีข้างหน้าถึงแม้ว่าจะเหนื่อยและท้อแท้มีปัญหาลอยกระทงต่างๆ นานาก็ยังมีแม่ๆ พี่ ในครอบครัวดอกรักคอยช่วยเหลืออยู่ไม่ห่าง วันเวลานั้นผ่านไปไวเหมือนโกหก อีกไม่กี่วันก็จะถึงเทศกาลปีใหม่เป็นชาติที่จะได้กลับบ้าน บวกลบคูณหารวันเวลาเดินทางและได้ที่อยู่บ้านกับครอบครัวประมาณ 10 วัน มันเป็นเรื่องราววิเศษของชีวิตจากการเรียนที่เหน็ดเหนื่อยจะได้พักผ่อน และกลับไปขอกำลังใจจากพ่อแม่กัน ก่อนถึงวันปีใหม่ใหญ่ของรั้วดอกป๊อปก็ใจดีอีกเช่นเคย จัดกิจกรรมวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ให้กับสมาชิกทุกคนในวิทยาลัย จัดงานสังสรรค์ จับสลากของขวัญหลากหลายชิ้นที่น่าดึงดูดใจ มีการแสดงจากอาจารย์ เจ้าหน้าที่และนักศึกษาในวิทยาลัย และอีกเช่นเคย สมาชิกครอบครัวดอกรักก็มีดอกไม้งามหนึ่งดอกที่ได้เข้าร่วมการแสดงความสามารถบนเวทีในค่ำคืนวันส่งท้ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่ ดอกรักนามนี้ก็นึกขณะที่เขายังคงเป็นเธออยู่ในร่างของชายผิวพรรณอันผุดผ่องเหมือนดาราทะเลสี จนได้รับการขนานนามที่เธอได้สถาปนาตนให้มีอีกชื่อเรียกว่า “ คิม ซุงฮี ” ซึ่งเขาได้เจิดจรัสท่ามกลางแสงไฟเป็นจุดเด่นของการแสดงร้องเพลงพรปีใหม่ให้ทุกคนในงานสุขใจพร้อมเสียงปรบมือเป็นกำลังหนุนที่มากล้นจากครอบครัวดอกรัก แต่ยังมีอีกการแสดงหนึ่งที่ทำให้ทุกคนประหลาดใจกับการขับขานบทเพลง “ เสียงที่เปลี่ยน ” ไซ้ มันเปลี่ยนจริงๆ เปลี่ยนจากเสียงผู้หญิงเป็นเสียงผู้ชายทั้งแท่ง แต่มันก็ยังไม่ไปกว่าความประทับใจที่สุดแต่งกายของเขา ด้วยเสื้อสีเขียวอ่อนสะท้อนแสงที่สามารถมองจากทุกมุมของหอประชุมได้ชัดเจน ชัดแจ่มกว่าใครๆบนเวที ซึ่งถือว่าการแสดงครั้งนี้เป็นการแจ้งเกิดครั้งสำคัญของสมาชิกครอบครัวดอกรักดอกนี้ในรั้วดอกป๊อปงามแห่งนี้

ปีเก่าผ่านไปปีใหม่ก็ผ่านเข้ามาไม่ทันไรทุกคนก็มีงานสำคัญอีกครั้งที่ดูท่าว่าทั้งอาจารย์เจ้าหน้าที่และนักศึกษาทุกคนต่างรอคอย คือกิจกรรมตลาดนัดความดี ซึ่งเป็นวันที่หมู่วมวลดอกไม้บานาพันธุ์ทั้ง 20 ชนิด จะร่วมกันนำเอาผลงานของแต่ละครอบครัวได้ร่วมกันทำมาจัดแสดงโดยบ้านดอกรักได้นำเสนอโครงการบริจาคหนังสือจากที่สู่น้อง ที่โรงเรียนบ้านศรีธรรมราชและโครงการอาหารประจำฤดูเพื่อสุขภาพ ซึ่งโครงการบริจาคหนังสือจากที่สู่น้องได้จัดขึ้นโดยบูรณาการร่วมกับรายวิชาการกระบวนการคิด ที่แม่ใหญ่ของเราได้มอบหมายให้แต่ละครอบครัวร่วมกันคิดโครงการเพื่อมีกิจกรรมร่วมกันอย่างสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์ต่อสังคม อาศัยความร่วมมือจากสมาชิกแต่ละครอบครัว ครอบครัวละหนึ่งโครงการ ซึ่งครอบครัวดอกรักได้มีความคิดเห็นร่วมกันที่จะทำโครงการนี้ จึงได้รวมพลังกันตั้งแต่เขียนโครงการเพื่อขออนุมัติจากวิทยาลัยและเริ่มรวบรวมหนังสือต่างๆ ที่ส่วนใหญ่เป็นหนังสืออ่านเล่นที่นักศึกษาในวิทยาลัย

ร่วมกับบริจาคซึ่งผ่านการประชาสัมพันธ์ผ่านเสียงตามสายและตั้งกล่องรับบริจาคหนังสือ ซึ่ง
ทุกๆเย็นพวกเราสมาชิกครอบครัวดอกรักจะแวะเวียนไปเก็บหนังสือทุกวัน หลังที่รวบรวม
หนังสือได้จำนวนหนึ่ง สมาชิกครอบครัวดอกรักก็ได้ในวันทีทุกๆจะไปมอบหนังสือให้กับเด็กๆ
เมื่อนัดรวมตัวกันครอบครัวสิ่งทีทุกคนไม่ลืมก่อนไปคือการสร้างภาพกันสักเล็กน้อย คือการ
ถ่ายภาพการร่วมกิจกรรมทั้งก่อนและหลังซึ่งเมื่อไปมอบหนังสือให้แก่เด็กๆแล้วเห็นรอยยิ้มของ
เด็กเหล่านั้นที่มาต้อนรับเราทุกคนก็รู้สึกอึดอัดใจไปตามๆกันทั้งที่ทั้งน้อง และเราก็ไม่ลืมที่จะ
ไปเยี่ยมเยียนและพูดคุยกับเด็กๆในบ้านศรีธรรมราช ทำให้เราได้คิดว่า ชีวิตน้อยๆเหล่านี้ถึง
พวกเขาจะถูกทอดทิ้งแต่อย่างน้อยเขาก้ยังคงมีโอกาสแม้จะไม่ได้มากมายเหมือนใครหลายคน
แต่พวกเขาที่มีรอยยิ้มและแววตาเปี่ยมสุขในบ้านหลังใหญ่ของพวกเขา

ก่อนวันงานครอบครัวย่อยแต่ละครอบครัวจะช่วยกันคนละไม้คนละมือตกแต่ง
ประดับจัดแต่งอาณาบริเวณบ้านของตนเองให้สะอาด สวยงาม ซึ่งแม่ใหญ่ของเราใจดีมี
งบประมาณช่วยเหลือให้แต่ละครอบครัวจัดซื้อต้นไม้ ดอกไม้มาปลูกเพิ่มเติมกันอย่างเต็มที่
ครอบครัวดอกรักเองก็ไม่น้อยหน้าครอบครัวอื่นๆ โดยมีแกนนำหลักคือ แม่อ้อย คุณแม่บ้าน
ดารุณี และที่นำยินดีอีกอย่างในปีนีสำหรับครอบครัวดอกรักอีกอย่างในปีนีคือครอบครัวดอกรัก
ได้คุณแม่ที่เป็นอาจารย์ใหม่ของวิทยาลัยพยาบาลจากโรงพยาบาลมหาราช 2 ท่านคือ แม่แป้น
แม่แอ๊ะ มาเพิ่มให้ครอบครัวดอกรักอบอุ่นขึ้นไปอีก แม่ทั้งสองท่านนอกจากจะสวยงามน่ารักแล้วยัง
ใจดีเหมือนนางฟ้าจริงๆนี่เอง มาคอยดูแลและลงมือช่วยนัักศึกษาตกแต่งบ้านให้สวยงามพอเริ่ม
ทำงานไปได้สักพักแม่อ้อยก็บอกว่า

“ ลูกเดียวไปที่บ้านแม่ซึกแป็บ แม่จะพาไปเอามะพร้าว น้ำหอม ” แคได้ยินหูก็ผิงแล้ว เสบียงเริ่มที่จะลำเลียงมาเรื่อยๆ ต้องเร่งมือ พร้อมรอคอยการกลับมาของแม่อ้อยและมะพร้าว น้ำหอมที่จะนำมาฝากลูกๆ

นอกจากโครงการบริจาคหนังสือจากที่สู่น้องแล้วครอบครัวดอกกรักยังมีโครงการอาหารประจำธาตุที่ให้ผู้เยี่ยมชมได้ศึกษาและลองชิมอาหารประจำธาตุของตนเองเพื่อสุขภาพ ซึ่งครอบครัวดอกกรักในวันนั้นได้นำสมุนไพรหอมชื่นใจทั้งตะไคร้ มะตูม และกระเจี๊ยบที่ช่างหวาน เย็นชื่นใจยิ่งนัก โอ่งใบเล็กบรรจุน้ำสมุนไพรให้ความรู้สึกรวมชาติ จัดเรียงให้เลือกตามใจชอบ สำหรับผู้มาเยี่ยมชมบริเวณครอบครัวดอกกรักให้คนละแก้วสองแก้วมีความสุขทั้งคู่ให้และผู้รับกันถ้วนหน้า

ในช่วงเที่ยงของวันกิจกรรมตลาดนัดความดีครอบครัวดอกกรักมีความคิดเห็นพ้องต้องกันคืออาหารกลางวันเป็นข้าวเหนียว ไก่ย่าง ส้มตำและแกงหน่อไม้ ซึ่งลูกๆจะเป็นคนทำให้คุณแม่ในครอบครัวทานเอง หลังจากเมนูอาหารที่จัดทำขึ้นเพื่อรับประทานกันในครอบครัว ข้าวนี้ก็ได้แพร่สะพัดไปยังครอบครัวข้างเคียง จึงเกิดปรากฏการณ์แลกเปลี่ยนระหว่างบ้านกันเกิดขึ้น และดูที่ว่าส้มตำและแกงหน่อไม้สูตรต้นตำรับจะเป็นที่นิยมชมชอบกันถ้วนหน้า ซึ่งเป็นที่น่ายินดียิ่งที่โครงการอาหารประจำธาตุของครอบครัวดอกกรักได้รับรางวัลจากการลงคะแนนจากครอบครัวต่างๆ ให้เป็นโครงการดีเด่นประจำปี ซึ่งได้สร้างความปลื้มปิติแก่ครอบครัวดอกกรักอย่างยิ่ง

ในปีที่สองของกิจกรรมตลาดนัดความดีภายใต้โครงการครอบครัวเดียวกัน ครอบครัวดอกกรักก็ได้จัดโครงการสอนภาษาอังกฤษให้น้องๆ โดยนำโครงการเข้าร่วมกับโครงการค่ายอาสาพัฒนาเพื่อสอนภาษาอังกฤษให้กับเด็กๆ ในโรงเรียนที่ต่างช่วยกันพัฒนาโรงเรียน โครงการนี้ถือเป็นจุดแข็งของครอบครัวดอกกรักที่มีน้องๆ เก่งภาษาอังกฤษ จึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะช่วยเด็กๆ พุด อ่าน เขียน ภาษาอังกฤษ เด็กๆ ที่จับจ้องพี่ที่กำลังสอนภาษาอังกฤษอย่างคร่ำครึง ตามดู หูฟังปาก พุดตามการออกเสียงพยัญชนะและคำศัพท์ต่างๆ ซึ่งทำให้มุมหนึ่งของค่ายอาสา มีเสียงเจี๊ยนแจ้ว น่ารักของเด็กๆ และเป็นที่ยอมรับให้กับหลายๆ คนในค่ายอาสาที่มองเด็กเหล่านั้นด้วยความเอ็นดูในความน่ารักและตั้งใจเรียน ซึ่งก่อนจะจบโครงการก็ได้มีของขวัญเล็กๆ น้อยๆ เป็นรางวัลให้กับคนที่ตั้งใจเรียน สร้างขวัญกำลังใจให้เด็กๆ ว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป ปิดท้ายด้วยการถ่ายภาพร่วมกันที่เป็นอีกกิจกรรมหนึ่งที่ทุกคนมีความสุขเพราะมีแต่รอยยิ้ม เป็นสิ่งที่ทำให้เราระลึกได้ว่าช่วงเวลาดีๆ ที่ได้ทำประโยชน์ให้กับสังคม เยาวชน ให้มีความรู้ทักษะด้านภาษาซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นยิ่งในภายภาคหน้า รอยยิ้มในภาพถ่ายทั้งพี่ทั้งน้องถูกบันทึกเป็นอีกความทรงจำหนึ่งของการทำกิจกรรมของครอบครัวดอกกรักที่ได้ทำความดี ซึ่งมีสิ่งตอบแทนเป็นรอยยิ้มจากทุกคนเป็นรางวัลของผู้ทำโครงการได้อิมเอมใจ

ในตลาดนัดความดีปีที่สามของการอาศัยอยู่ในรั้วดอกปีบครอบครัวดอกรักได้ถูกขงยามยามตี ไปทำความดีกันอีกครั้งในโครงการสอนน้องแพร่งฟันโดยมีน้องๆปี2 เป็นแกนนำหลักในการดำเนินโครงการในครั้งนี้ กลุ่มเป้าหมายหลังของโครงการเป็นการสอนสุขศึกษาวิธีการแปรงฟันที่ถูกวิธีให้กับเด็กๆชั้นประถมในโรงเรียนแห่งหนึ่ง ซึ่งก่อนการทำโครงการน้องปีสองก็ได้มาขอคำปรึกษาจากพี่ว่าต้องเตรียมตัวอย่างไรบ้างอุปกรณ์สามารถหาหีบหีบมได้จากที่ไหนในการนำไปประกอบการสาธิต สรุปลแล้วแม่้อยก็ได้อัดหา จัดเตรียม หีบหีบมอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ให้ ซึ่งก็เป็นอีกหนึ่งสิ่งที่มีการมีครอบครัวเล็กๆที่จะคอยช่วยเหลือกันเมื่อต้องทำงานบางอย่างยังได้สร้างความรักความใกล้ชิดให้กับทั้งพี่และน้องในครอบครัวมากยิ่งขึ้น การเริ่มโครงการจริงน้องปีสองสมาชิกบ้านต้องมาซ้อมกระบวนการสอนที่เป็นระบบกับอาจารย์ประจำครอบครัวว่าการสอนถูกต้อง พร้อมให้คำแนะนำก่อนการเริ่มโครงการจริง เมื่อถึงวันที่ต้องทำโครงการก็ได้รับความร่วมมือที่ดีทั้งสองฝ่ายทั้งเด็กและผู้สอนซึ่งก็เป็นอีกความดีหนึ่งที่ครอบครัวดอกรักก็อยากจะนำเสนอว่าครอบครัวนามดอกรักนี้มีความสุขและอยากเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยสร้างสรรค์สุขภาพและสังคมของเยาวชนเหล่านี้

ในกิจกรรมตลาดนัดความดีในปีที่สามนี้ครอบครัวดอกรักได้จัดทำเสื้อประจำครอบครัว เป็นเสื้อสีม่วงสดใส มีสัญลักษณ์เป็นช่อดอกรักสีขาวที่อกซ้ายของเสื้อ มีข้อความด้านหลังเสื้อ ว่า ครอบครัวดอกรัก ทุกคนตื่นต้นกับการสวมเสื้อของครอบครัวและถูกใจกับการออกแบบโดยเพื่อนๆของเราเอง เมื่อถึงวันกิจกรรมตลาดนัดความดี ครอบครัวดอกรักก็ได้ไปงานอีกครั้ง ในยามเช้าสมาชิกในครอบครัวแต่ละคนก็จะช่วยกันจัดเตรียมอุปกรณ์ต่างๆมาไว้หน้าบ้าน โดยปีนี้ครอบครัวดอกรักได้จัดทำโครงการต่อเนื่องเป็นอาหารประจำธาตุและน้ำสมุนไพรเพื่อสุขภาพที่ได้รับการตอบรับจากผู้เยี่ยมชมบ้าน ว่าเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจได้ความรู้ โดยมีบอร์ดประชาสัมพันธ์ให้ความรู้และน้องๆที่คอยเชิญชวนให้สมาชิกครอบครัวต่างๆมาเยี่ยมบ้าน ซึ่งน้องๆวันนี้ก็แต่งตัวแบบเสื้อคอกระเช้า โจนกระเบนผ้าไทย มัดผมจุกช่างดูน่ารักน่าชังในสายตาผู้พบเห็นยิ่งนัก น้องๆซึ่งทำหน้าที่คอยอธิบายสรรพคุณน้ำสมุนไพรทั้งสามชนิด คือ น้ำตะไคร้ มะตูมและน้ำกระเจียบ พร้อมทั้งบริการน้ำสมุนไพรให้กับผู้มาเยี่ยมชมได้ชื่นใจไปตามๆกัน และเป็นที่น่ายินดียิ่งในกิจกรรมตลาดนัดความดีปีนี้ที่ครอบครัวดอกรักได้รับรางวัลครอบครัวที่มีบ้านสวยงามดีเด่น และโครงการต่อเนื่องดีเด่นพร้อมกันทั้งสองรางวัล สร้างความยินดีให้กับสมาชิกในครอบครัวที่สามารถแบ่งงานได้อย่างสวยงามอีกครั้งในปี

ปีที่สี่กับกิจกรรมตลาดนัดความดีได้เริ่มขึ้นอีกครั้ง ครอบครัวดอกรักได้มีกิจกรรมที่นำมาเสนอโดยแกนนำหลักเป็นคุณแม่บ้านดารุณี ซึ่งคุณแม่มาบ้านได้นำเสนอการทำดอกไม้จากพลาสติกจักสานต่างๆมาประยุกต์ทำดอกไม้สวยไม่ในกระเช้าสวยหลากสีสรรและการทำกระเป๋าจากกระป๋องน้ำอัดลมที่ดูเก๋และหูหิ้วไปอีกแบบ ซึ่งได้รับความสนใจจากผู้ที่มาเยี่ยมชมบ้าน

จากที่ต้องเดินชมบ้านต่างๆ ไปด้วยแต่กลายเป็นว่ามาจุดที่ครอบครัวดอกกรักนั่งทำดอกไม้ช่ออย่างนั้น โดยสถานที่ที่ฝึกสอนคือศาลาหลังน้อยประจำครอบครัวดอกกรัก ซึ่งงานนี้สอนฟรี อุปกรณ์ฟรี กิณพรีหรือจะว่าฟรีตลอดชีพตลอดงานก็ว่าได้ มีหวานเย็นให้ดื่มขณะนั่งทำซึ่งเป็นกิจกรรมที่สนุกใครทำไม่ได้ต้องนั่งใกล้คุณแม่บ้านเพื่อนสอนกันแบบตัวต่อตัวถึงขั้นจับมือสอนกันทำเลยที่เดียวนั่งถักไปคุยไป กิณไป จากที่มีเพียงสมาชิกครอบครัวดอกกรักไม่กี่คนที่นั่งเรียนซึ่งเป็นลูกศิษย์รุ่นที่ 1 ของคุณแม่บ้านที่ภาคภูมิใจ ก็เริ่มมีลูกศิษย์จากบ้านข้างเคียงทยอยเข้ามาขอเป็นลูกศิษย์ในรุ่นต่อๆมา จึงกลายเป็นว่าศาลาหลังน้อยนี้ได้กลายเป็นจุดศูนย์รวมอีกที่ที่สมาชิกจากครอบครัวต่างๆมารวมตัวกัน ทำให้เกิดความรักการเชื่อมสัมพันธ์ภาพที่ดียิ่งขึ้นไปอีกในระหว่างครอบครัว นอกจากนั้นทุกคนยังช่วยกันเป็นแม่ค้าเรียกลูกค้าหรือบุคคลภายนอกที่เข้ามาเยี่ยมชมกิจกรรมตลาดนัดความดี ร่วมอุดหนุนผลงานสวยๆของคุณแม่บ้านที่จัดจำหน่ายในราคาที่ถูกแสนถูก บางคนหมายยกแฝงดอกไม้ไปเลย คนซื้อมีความสุขคนขายก็มีความสุขกันถ้วนหน้า และเป็นอีกปีที่น่ายินดีสำหรับสมาชิกครอบครัวดอกกรักที่ได้รับรางวัลประกวดบ้านสวยงามอีกปีเช่นกัน ซึ่งก็เป็นเหมือนรางวัลและกำลังใจให้กับสมาชิกที่ได้ร่วมแรงร่วมใจกันสร้างสรรค์จัดแต่งบริเวณบ้านให้สวยงามน่าอยู่ น่าประทับใจกับผู้พบเห็น

กิจกรรมตลาดนัดความดีนี้ได้สร้างความรักความเอื้ออาทรภายในครอบครัว ระหว่างครอบครัวได้มีกิจกรรมร่วมกันแลกเปลี่ยนกิจกรรมต่างๆที่แต่ละครอบครัวได้นำมาเสนอ ทั้งเสียงหัวเราะ รอยยิ้มบนใบหน้าที่แสดงถึงความสุขได้ดี ตามเป้าหมายของโครงการภายใต้รั้วครอบครัวเดียวกัน ทำให้ทุกคนอยู่ในรั้วดอกปีบนี้ได้อย่างเก่ง ดีและมีสุข มีสายใยรักให้รู้สึกรักและหวงแหนบ้านหลังนี้ให้เป็นบ้านอีกหลังที่ทุกคนจะคิดถึงแม้เวลาจะผ่านล่วงเลยไปเป็นปี

ไปไม่ในวิทยาลัยเริ่มเปลี่ยนสีและผลัดใบเป็นสัญญาณบอกให้ทุกคนรู้ว่าพีๆปี 4 กำลังจะจบการศึกษาเป็นพีบัณฑิต เปลี่ยนจากชุดฟ้าขาวเป็นชุดขาวสง่างามเด่นวันที่ฝนและรอยยิ้มที่จะได้เห็นดอกปีบได้เบ่งบานชูช่อออกไปรับใช้ดูแลคนไข้ที่เจ็บป่วยให้บรรเทาโรคร้าย พีๆปี 4 จากครอบครัวดอกกรักก็เช่นเดียวกันที่ต้องจากน้องๆไปเพื่อทำหน้าที่ของตนเอง ซึ่งวันนี้แม่ๆของเราจึงนัดรวมสมาชิกครอบครัวดอกกรักไปเลี้ยงฉลองยินดีกับพีบัณฑิตใหม่ของบ้านพร้อมมอบของขวัญที่ระลึกให้พีๆก่อนจบการศึกษาจากน้องๆทุกคนในครอบครัว แม้ว่าพีๆจะจบการศึกษาไปแล้วแต่สายใยรักและความผูกพันรั้งก็ยังคงร้อยเรียงดวงใจให้ยังคงคิดถึงแม้ไม่พบหน้าแต่ยังอยู่ในในความทรงจำนี้ตลอดไป

วันเวลาที่ผ่านไปหลายปีนั้นได้ชักทอสายใยรักในครอบครัวดอกรักให้แน่นแฟ้นยิ่งขึ้น เมื่อไรที่มีการรวมตัวกันของหมู่มวลดอกรักมันคือความสุข ความสนุก เสียงหัวเราะและรอยยิ้ม ที่แสดงให้เห็นว่าโครงการครอบครัวเดียวกันนั้นได้ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายให้ทุกคนในวิทยาลัยอย่างในรั้วดอกป๊อบอย่างมีความสุขและเป็นแนวทางการดำเนินชีวิตที่ดีในที่แห่งนี้ เป็นบ้านหลังใหญ่ที่เต็มไปด้วยรักตราบนานเท่านาน

เขียนโดย นางสาวณมล เกตุเพชร
นักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 4 รุ่น 22